

वा० रा०

॥१०४॥

दिधक्ष्यामि दग्धुमिच्छामि सद्गतिरिति द्वये ॥ श्यनार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अपरावर्तिनां संयाभे इति शेषः गम्यत इति गतिर्लोकः ॥ यज्ञशीलानां लोकाक्रमेण प्राप्य मदनुज्ञातः सन्न
नुत्तमान्येभ्यः परे उत्तमानसंति तान् लोकान् ब्रह्मणो लोकाक्रममुक्तिदान्गच्छ ॥ अनेन संकल्पमात्रात् कर्मानधिकृततिरश्चः साधनहीनस्यापि तल्लोकदानेन भगवान्नामः स्वस्व
रूपांशे मायया दत्तज्ञान इति प्रलपतां मुखं ध्वस्तं ॥ शोकादितु नटनमित्युक्तमेवासकृत् तदुक्तं संस्कारमकरोत्तस्य रामो ब्रह्मविधानतः ॥ स्वपदं च ददौ तस्मै सोऽपिरामप्रसादतः ॥ ह
रेः सामान्यरूपेण प्रययौ परमं पदमिति जटायुषं प्रक्रम्य पादौ ॥ एतेन तिरश्चामपि स्नेहादिना दाहादियुक्तमिति ध्वनितं साहस्यमुक्तिलाभश्चोक्तः मया ॥ मद्रूपेण सा

सौमित्रे हरकाष्ठानि निर्मथिष्यामि पावकं ॥ गृधराजं दिधक्ष्यामि मत्कृते निधनं गतं ॥ २७ ॥ नाथं पतंगलोकस्य चितिमारोपयाम्यहं ॥
इमं धक्ष्यामि सौमित्रे हतं रौद्रेण रक्षसा ॥ २८ ॥ यागतिर्यज्ञशीलानामाहिताग्नेश्च यागतिः ॥ अपरावर्तिनां याचया च भूमिप्रदायिनां ॥
॥ २९ ॥ मया त्वं समनुज्ञातोगच्छ लोकाननुत्तमान् ॥ गृधराज महासत्त्वसंस्कृतश्च मया व्रज ॥ ३० ॥ एवमुक्त्वा चितां दीप्तामारोप्य पतंगे
श्वरं ॥ ददाहरामौ धर्मात्मा स्वबंधुमिव दुःखितः ॥ ३१ ॥ रामोऽपि सहसौमित्रिर्वनं यात्वा सवीर्यवान् ॥ स्थूलान् हत्वामहारोहीननुतस्तारतं द्वि
जं ॥ ३२ ॥ रोहिमांसानि चोद्धृत्य पेशीकृत्वा महायशाः ॥ शकुनाय ददौ रामो रम्ये हरितशाद्वले ॥ ३३ ॥ यत्तत्प्रेतस्य मर्त्यस्य कथयंति द्विजा
तयः ॥ तत्स्वर्गगमनं क्षिप्रं तस्य रामो जजाप ह ॥ ३४ ॥ ततो गोदावरीं गत्वा नदीं नरवरात्मजौ ॥ उदकं च क्रतुस्तस्मै गृधराजा यतावुभौ ॥ ३५ ॥

मान्यहरिरूपेण ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सप्रसिद्धमहिमा रामः महारोहीन्महामृगान् ॥ रोहिशब्दइकारांतोऽपि मृगवाची ॥ तादृक्त्वा पिंडदानार्थं मांसमादायागत्यानु अनं
तरं तं द्विजं पक्षिणमुद्दिश्य पिंडदानार्थं शाद्वलं तृणं तस्तार ॥ ३२ ॥ तत्र तन्मांसान्युक्त्य पेशीकृत्वा पेशीकृत्य पिंडं कृत्वा शकुनाय ददौ ॥ ३३ ॥ यत्तन्मंत्रजातं प्रेतस्य
मर्त्यस्य स्वर्गादिगमनमुद्दिश्य ब्राह्मणाः कथयंति तत्स्वर्गगमनं तद्रमनसाधनं तत्तस्य क्षिप्रं स्वर्गगमनाय रामो जजाप ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

आ० का०

॥१०४॥